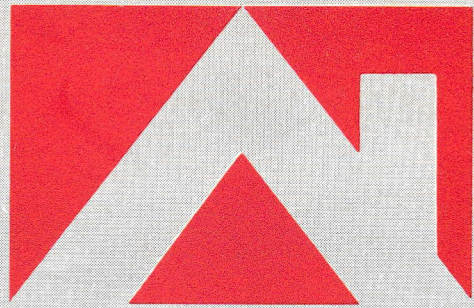
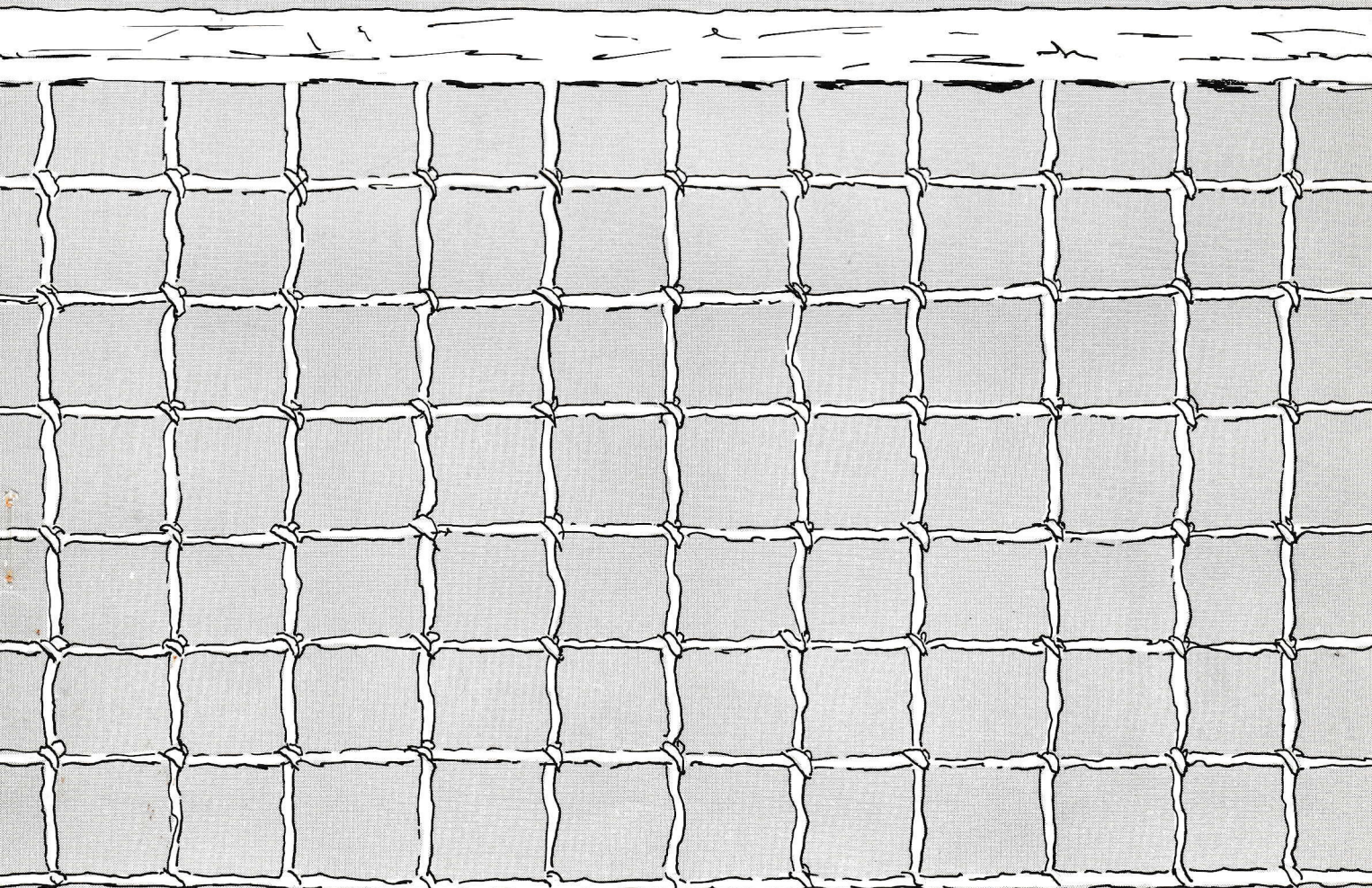
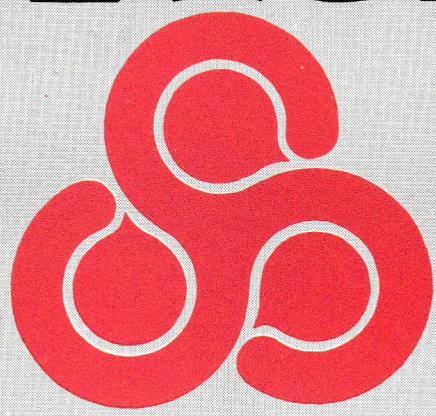

(4) 84-85

ubbin
orion

orion expres

Orion Expres

Officieel kluborgaan
van de Volleybalvereniging
Ubbink-Orion te Doetinchem

12 januari 1985
nummer 4

**ubbink
orion**

Redactie:

Bas Bloem, telefoon 41885
Ab Been, telefoon 34832

Druk en Layout:

Jos Bloem, telefoon 42422
Ben te Lindert, telefoon 34636

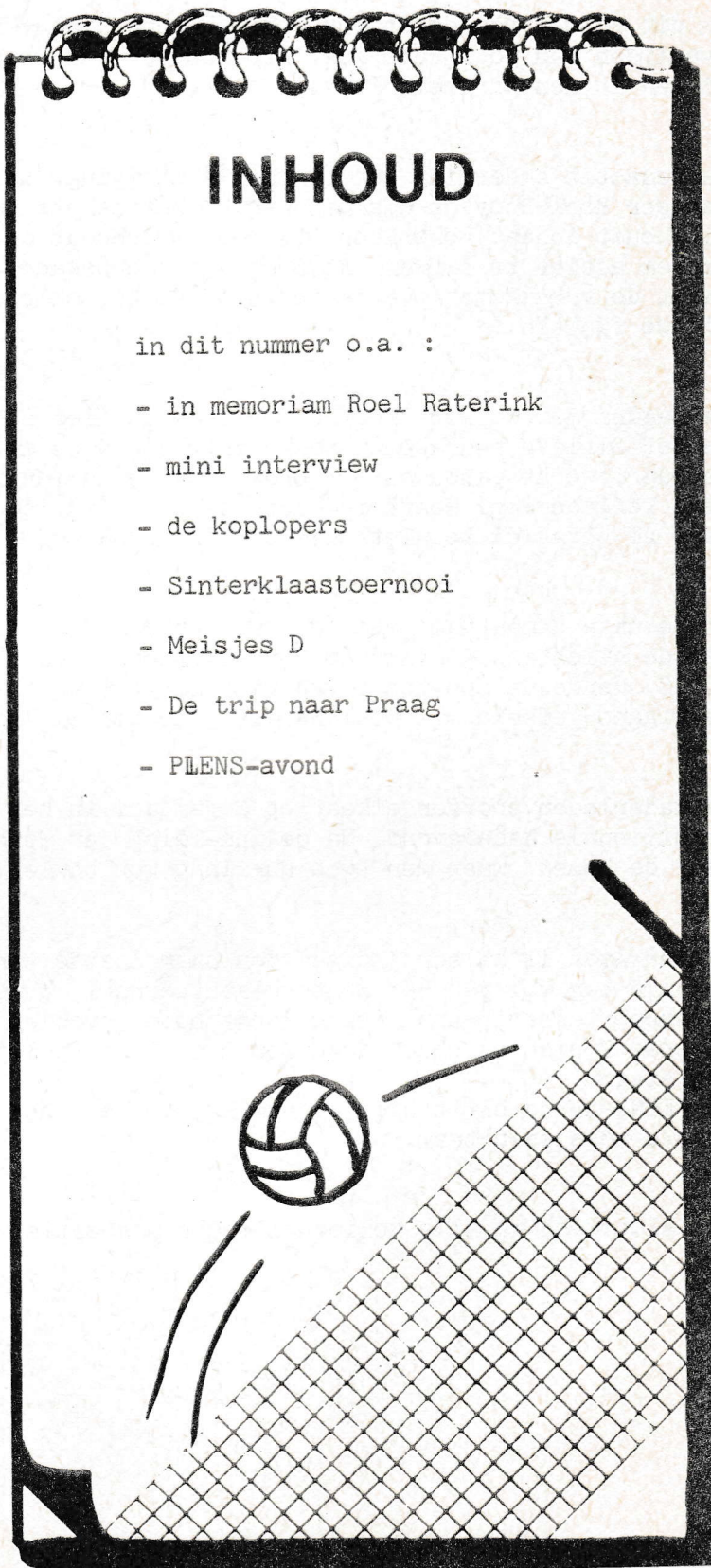
Typewerk: Alice Aaftink
Verspreiding: diverse leden

Redactie-adres:
Bas Bloem, Wannedreef 71

INHOUD

in dit nummer o.a. :

- in memoriam Roel Raterink
- mini interview
- de koplopers
- Sinterklaastoernooi
- Meisjes D
- De trip naar Praag
- PLENS-avond

Voorwoord

In dit nummer van de Ubbink-Orion Expres staan wij stil bij het plotselinge overlijden van Roel Raterink. Het bestuur van Orion gedenkt onze ere-voorzitter in een "in memoriam".

De redactie onderging een personele wijziging. Louw Fokkinga volgt interim-manager Roel Booy op als manager bij het eerste herenteam. Dit houdt in dat Louw geen tijd meer overhoudt om ook voor de Ubbink-Orion Expres actief te blijven. Ab Been, geen onbekende binnen de vereniging, neemt de vrijgekomen plaats in. Louw en Ab, allebei veel succes in jullie nieuwe functie.

De pagina met de kontributie bedragen is niet in dit nummer opgenomen. De definitieve bedragen worden vastgesteld op de jaarvergadering die eind februari wordt gehouden. In ons volgende nummer volgt meer informatie over deze vergadering. Heeft iedereen de contributie over het vorige kalenderjaar al betaald? Zo niet, zie de vorige Expres.

Ons eerste damesteam behaalde twee prijzen voor hun prestaties in 1984. Van de stichting Doetinchem 70 ontvangen zij de Zilveren Walmolen en het C.D.S. kende de sportprijs van het jaar toe aan het team. Deze prijs wordt overigens gedeeld met Desi Reijers, die een Olympische medaille won.

De kaderleden troffen elkaar op 2 januari in het Bowlingcentrum voor de traditionele kaderavond. Na de inleiding van Henk Penterman ging een ieder naar de banen, waar men twee uur lang kon bowlen.

Sinterklaas is al een tijd geleden naar Spanje teruggereisd, maar de pupillen zijn nog vol van het Sinterklaastoernooi, getuige hun fraaie verslagen. De supporterstrip naar Praag wordt beschreven door Aiko en Geert en van diverse koplopers onder de Orienteams lezen jullie waarom en hoe ze bovenaan staan.

De PLENS-avond blijft niet onvermeld, evenals het verslag van het enthousiaste meisjes-D team.

Tot slot wens ik alle volleyballers een sportief 1985.

Bas Bloem

In memoriam Roel Raterink

Op 1ste Kerstdag bereikte ons het ontstellende bericht dat onze oud-voorzitter en ere-voorzitter Roel Raterink was overleden.

Velen van ons kennen zijn grote verdiensten voor onze vereniging, waarin zijn grote persoonlijkheid duidelijke sporen heeft nagelaten.

Nadat hij in Dedemsvaart reeds de volleybalclub D.A.C. had opgericht (waarvoor hij voor zijn verrichtingen het ere-voorzitterschap kreeg toebedeeld) kwam hij in 1961 naar Doetinchem.

Naast zijn werkzaamheden als gymleraar aan de Openbare ULO, de P.C. ULO en het Lyceum en later aan de G.S.G.D. kwam hij ook hier in het volleyballevens terecht.

Bij D.V.C. ontplooidde hij vooral zijn activiteiten in de richting van een fusie met de andere Doetinchemse volleybalvereniging.

Onder zijn voorzitterschap is het in 1969 gelukt om D.V.C. en Phoenix op één spoor te brengen en na een korte overbruggingsperiode aanvaardde hij het voorzitterschap van Orion.

Roel was heel erg intensief betrokken bij het Doetinchemse sportleven.

Hij lanceerde gezonde ideeën waarover door de sportmensen in die tijd gediscussieerd is. Vooral de doortastendheid in zijn werkwijze heeft veel goed gedaan aan het sportleven in Doetinchem.

Een van zijn grote verdiensten is geweest dat hij de vakleerkrachten op de scholen heeft betrokken bij het volleybal in de vereniging, wat 'n grote vooruitgang betekende voor het spelpeil.

Hij poogde vanuit zijn visie als gymleraar meerdere sporten onder te brengen in Orion. Zo werd er gestart met een afdeling basketbal en softbalhokbal. Het huidige basketbal is daar nog een voortzetting van.

Als voorzitter van het Algemeen Bestuur verzette hij bergen werk. Zijn werkzaamheden in alle geledingen van de vereniging waren erg groot. Hierin kwam in 1974, vanwege gezondheidsredenen, helaas een plotseling einde.

Voor zijn stuwkracht is hem door Orion in 1975 het ere-voorzitterschap verleend.

Na zijn herstel bleef zijn betrokkenheid bij het wel en wee van Orion bestaan. Het werk dat door anderen was overgenomen volgde hij met grote belangstelling en de nodige inbreng.

In onze herinnering zal hij altijd voort blijven bestaan, waarbij wij in dankbaarheid aan hem blijven denken.

We hopen dat deze gedachte een troost kan zijn voor Luus en de kinderen.

Het Bestuur.

Rudá Hvezda - Ubbink Orion

"Jos, kunnen jullie niet een trip naar de volgende ronde van de Europa-Cup organiseren?" was een vraag die 's-nachts na het bereiken van de eerste ronde van de Europa-Cup werd gesteld. Zodat Jos Bosman en Geert Thijssen aan het organiseren sloegen. Bij het sluiten van de inschrijving waren er acht inschrijvers. Zodat toen gekozen werd om de trip te maken met een personenbusje, de visa werden in Den Haag bij de Tjechische ambassade gehaald, ook die voor de groep Enno en Aiko Hensums, Erik Veenstra en Arthur Vreeke, dit ging alles zeer vlot, zodat op vrijdag 7 december om 6.00 uur vanaf huize Thijssen vertrokken kon worden. Iedereen was op tijd aanwezig, of stond op de juiste plaats klaar.

De reis verliep zeer voorspoedig, we arriveerden rond 14.30 aan de Duits-Tsjechische grens, maar toen begon de reis pas goed. "Passe bitte, und ihre Visa", "kommen sie mit", "Wie wir alle?", "nein nur sie", "OKE". Na nog wat formulieren ingevuld te hebben, en onze Yugoslaf uit de bus gevist te hebben, werd er gewiseld. En wachten, wachten op onze passen en de visa. Dat duurde eeuwen, af en toe zag je een stapel passen van een andere auto, die met ons stonden te wachten op het vrijgeven van de doorgang, maar verder niets, tot opeens: rijden maar, alstublieft uw passen, goede reis enz. Dus wij verder, door ijs en sneeuw, mist en gladheid op weg naar Praag, via Rozvadov en Pilzen (de bakermat van de pils), naar Praag, wat nu ineens PRAHA heette. Maar goed, vinden doen we het wel, en dankzij die slechte wegen, duurde het nog eens een dikke twee en een half uur voor we in Praag aankwamen (180 km). "Oh help, waar moeten we nu heen?", "Laten we richting Centrum rijden, dat is vast wel goed." Maar dan, volledig vertwijfeld, en ten einde raad breekt Jos, de kaartlezer, het klamme zweet uit, "Wat nu, hoe vinden we het ooit?"

"Verrek, daar had ik eerder aan moeten denken, in mijn tas zitten kaarten van Praag, die heeft Enno ons geleend". Jos met de kaart in de hand, komt door het ganse land. In de slag, rechts, links, rechtdoor enz., alsof hij jaren in Praag heeft gewoond, tot: "HO STOP HU, je bent te ver". Keren dus, de goede weg in en plotseling een bord: "verboden voor alle verkeer" pijnlijk dus, want wij moesten daar vlak achter zijn. Wat nu, geen trems? nee, rijden maar, meteen rechts. POLITIE, STOP dat wordt dus dokken jongens, maar goed we waren uit dus "Guten Abend Herr Polizei Offizier, wissen Sie auch wo das ZLATA HUSA hotel ist?", na enig zuur gekijk de bus in, kregen we te horen, in het Duits, dat we pal tegenover ons hotel stonden, keren konden we verderop in de straat, en parkeren kon bij het hotel wel. Zo vonden we ons hotel, om 18.45 uur, wat een planning, een kwartier te vroeg.

De hotelkamers waren uitstekend, de bedden voelden prima aan, zodat niets ons meer in de weg stond om juist, te gaan eten en stappen, want ook in het oostblok kent men discotheken en bars.

We komen een discotheek binnen, en krijgen met ons achten een gereserveerde tafel, "Sind sie Schweizer?", nein, hollander, "keine Deutsche dan ist gut." Eigenaardig die redenering, maar ja Duitsers zijn niet geliefd. Dus wij nestelen ons daar aan die tafel, ZUIP, ZUIP, HIJS, HIJS, KLETS, KLETS enz. "He waar is iedereen, 1, 2, 3, 4, 5, ik mis er twee, Roberto ???, Jos???. AHA Roberto, dat ziet er gezellig uit Jos wat doe jij daar, je gedraagt je toch wel??. Maar goed, gezellige boel dus, aan alles komt een eind en hier helemaal vroeg, dus jassen halen en afrekenen.

"What do you do tomorrow, would you like to show me around in Praha?"
"Oh I would like to, Il A.M. at your hotel Oke?, deze persoon gaat dus de geschiedenis in als onze "in de haast opgetrommelde gids"(Gelderlander 10-12 '84). Zo zie je maar, waar je ook bent er is altijd wel iemand die je wil helpen.

Zaterdag was het al vroeg in de ochtend, want men wou Praag zien, en gezamenlijk ontbijten. Dus om 7.45 wordt Jos wakker met een luide kreet, waarmee hij zijn fysieke gesteldheid beschrijft, drinken is niet voor iedereen weggelegd. Na het ontbijt om 10.00 uur de jongens uitgezwaaid, want die heb ik liever niet mee, begrijpelijk toch. Dus vanaf elf uur jos en ik heerlijk door Praag gelijdt, gezellig enz.

Om drie uur terug in het hotel, want we zijn uiteindelijk gekomen voor die ene volleybalwedstrijd. Dus, onze gids voorin de bus en wij karren naar de "Hal", Enno ingehaald, die was te voet op weg, Aiko, Erik en Arthur ook gezien, maar het leek erop dat zij de verkeerde kant op gingen. De hal was een onopvallend gebouw, oude fabriekshal o.i.d., spelen zouden we in Nederland niet in zo'n ding, maar het was uitsluitend in gebruik door Rode Ster, en dat is zelfs voor ons Nederlanders een luxe. Naar binnen via de achterdeur, want de hoofdingang was nog dicht, geen kaartverkoop en dergelijke.

Kommentaar bij verschijnen van de Ubbink Orion en Ubbink delegatie, "zijn jullie nu al hier, en wie is dat (onze gids), hoe kom je daar aan," en nog wat commentaar waar we het verder maar niet over zullen hebben. De wedstrijd zelf stelde niet zo veel voor, waar waren we eigenlijk voor gekomen, volleybal of Praag, dus na vier sets vertrokken wij niet ontevreden weer naar ons hotel.

En dan de laatste avond, aanstoten op een setwinst en reesten in de "ZLATA HUSA VIDEO DISCO", maar hoe kom je er binnen, we hadden wel een reservering voor 9 personen. We waren echter nog maar met 8, en er stond al de hele avond een lange rij voor de ingang, maar goed, dankzij onze Yugoslaf kwamen wij er in, en voor een button kon onze gids er later ook nog in. Met de belevenissen van deze avond zal ik u verder niet te zeer vermoeien, u kunt zich wel wat indenken, het was in ieder geval gezellig.

De nacht op zich was kort, want om acht uur ontbijt en op weg naar huis. De thuisreis verliep voorspoedig tot er een MP-er op de weg stond met een pannekoek, "STOP". Als er veel tanks op de weg rijden, gebeurt er wel eens zoiets als met normaal verkeer, een aanrijding of zo. Na een kwartier konden we weer verder, aan de grens bleek de groep Hensums een paar auto's voor ons te staan, maar na een uur was dat ook bekeken. Zodat we slaperig en al ergens in een rasthof gegeten hebben, en een kwartier te laat thuis, na een heerlijk en voor iedereen geslaagd weekeinde Praag.

Ik wil iedereen nog bedanken die meegewerkt heeft aan het doen slagen van dit week-end, Riet Penterman, Fam. v. Wolde, de Gelderlander, Enno Hensums, Fokko Meijer, Matador, Tsjechische Ambassade, de deelnemers en Theresa Halouskova.

Geert Thijssen

Copy vóór 1 februari

De koplopers

Als we halverwege het seizoen de standen doorkijken van de t/m 4e klasse district valt eigenlijk al meteen op dat diverse Ubbink Orienteams zo hoog staan. Wat echter in jaren niet is voorgekomen, dat we 6 zogenaamde herfstkampioenen hebben:

*dames 2 in de 1e klasse
dames 7 in de 3e klasse
dames 10 in de 4e klasse
heren 5 en 6 in de 3e klasse
heren 7 in de 4e klasse*

Deze teams zullen zich verderop één voor één aan de lezers voorstellen. Het houdt echter niet op bij deze teams. Op een 2e, 3e, of 4e plaats staan ook nog diverse teams die nog volop uitzicht hebben op een zeer hoge klassering, wat te denken van dames 3, 4, 5, 6 en 8 en heren 3, 8 en 11. Kortom, als het zo goed doorgaat valt er aan het eind van het seizoen vast wel een kampioensfeestje te vieren bij één van de boven genoemde teams. Kom maar eens langs op een donderdagavond of zaterdagmiddag en houdt de standen op het mededelingenbord in de gaten.

Al jaren hetzelfde

Met de bovenstaande yell begint de wekelijkse wedstrijd van het team dat, om met Hennie van Haarlem te spreken, algemeen bekend is binnen de vereniging. De opstelling is nog net als vijf jaar geleden en de instelling is ook al jaren dezelfde;

ZOLANG JE NIET VERLOREN HEBT, KUN JE NOG WINNEN!

Even een gedenkwaardig feit: Van ons team van negen man, spelen er zeven reeds voor het vijftiende seizoen met elkaar. Dit lustrum is op zich al een feestje waard. We hopen het één en ander dan ook te vieren aan het eind van deze competitie, zo mogelijk in combinatie met een kampioensfeest. Gezien de stand zijn de mogelijkheden hiervoor beslist aanwezig. Ons volleybalinzicht, door de jaren gelouterd, is samen te vatten in één zin:
DE BAL DIENT SLECHTS BIJ DE TEGENSTANDER OP DE GROND TE KOMEN EN DIT DOEL KUN JE BEREIKEN MET ALLE MIDDELEN DIE DE SCHEIDSRECHTER TOELAAT.

Dank zij de prima trainingsoefeningen van Hugo Slutter lukt het ons behoorlijk om deze visie gestalte te geven. Eindelijk een trainer die uit ons weet te halen wat erin zit en er zelfs nog iets aan weet toe te voegen! Tenslotte nog dit: Het risico van kampioen worden is promoveren. Unaniem is in ons team van mening dat de plaats in de tweede klasse, zo we die overen, beschikbaar gesteld dient te worden aan Heren 7, het team dat op zo'n trieste wijze "verenigingsbelang", in de vierde klasse terecht kwam. We wensen hen bij voorbaat reeds veel sterkte. U weet hoe onze yell luidt voor de wedstrijd; erna klinkt hij meestal zo:

WEER SUCCES VOOR HEREN ZES!

Ome Cor en zijn dames

Dankzij het invoeren van 't penetratie systeem zijn wij na lang schuiven en zoeken naar de juiste plaats eindelijk een harmonisch team geworden. Gelukkig zonder blessures, maar wel enkele weken zonder een paar goede aanvalsters wegens ziekte.

Het "harmonisch" kan op twee manieren worden opgevat, nl. : qua spel en qua teamgeest.

Qua spel valt zo hier en daar nog aardig wat bij te spijkeren.

Qua teamgeest hebben wij ons aan het begin van het seizoen ten doel gesteld: Iedereen speelt evenveel sets, dus iedereen evenveel sets op de bank. We spelen voor de gezelligheid maar wel met zoveel mogelijk inzet. En zie daar..... we staan boven aan de lijst met een geweldig gezellig team. Als Orion ons team nu een beetje intakt houdt zit het wel snor.

Hierbij moet nog vermeld worden dat die OME COR ook aangestoken is met onze besmettelijke goede team geest. Hij had eerst niet teveel zin, maar zou hij nu spijt hebben?

Als je precies wil weten hoe het nu precies draait, willen we dit zeggen: Kom eens een keer kijken!!!!

Groetjes van: Ger Ria Willie Nettie Ina
 Inge Else Inge Ingrid

Uitgebalanceerde mixture

Na de vrije val in de 4e klasse schijnt H 7 weer omhoog te krabbelen. Dit is ongetwijfeld te danken aan een uitgebalanceerde mixture van tactiek, doorzettingsvermogen, kunnen afzien, noeste trainingsarbeid en het inzetten van invallers met puur individuele klasse.

Nemen we als eerste Hans Olthuis. Zijn geraffineerd spelverdelen doet vermoeden dat hij op zaterdagmiddag bij D1 studeert in plaats van lijnrecht. Nog zien wij voor ons de verbijsterde gezichten van het hoofdblok van De Valken 8 of 9, dat door hem 3 sets lang de verkeerde kant werd opgestuurd. Hans bedankt.

Ook Geert Thijssen kan er wat van. Dreigend met de linker-, slaat hij de ballen loupezuiver met de rechterhand in. Bij het spel van Geert krijg je het gevoel dat het veld van de tegenstander één groot gat is. Door Vragender gaat een lichte huivering bij het horen van zijn naam. Geert grote klasse. Een speler voor wie het volleybal uitgevonden schijnt te zijn, is Henk Rein- ders. Zijn dartel aanvallen vormt een mooie tegenstelling met de strenge geometrie van het achterveld. De derde dimensie in zijn spel doet hele series voorgeprogrammeerde aanvalspatronen in het niet verzinken. Henk, bedankt dat we dat van je mochten leren.

Paul Evers, ja Paul. Paul grijpt ons zo aan, omdat Paul ons laat weten wat al in onszelf zat zonder dat we het wisten. Een eye-opener, één brok zelfopoffering, onverzettelijk. Het houten gebouw van Tohp of Tohp deint nu nog zachtjes onder zijn aanraking; het scorebord aldaar kon zijn produktie niet bijhouden. Paul tot in de 2e helft.

De taak van de invaller is de vaste speler zijn eigen grootheid te doen be- seffen welke hij uit zichzelf niet kent, aldus een groot volleybalkenner. Als ooit deze kenner is afgestraft, dan is het in situaties met Ruud Reur- slag als invaller in je team. Pas dan besef je, onder het doordringend na-

bonken in je hoofd, dat volleybal geen spel met, maar tegen de bal is. Pas dan ervaar je, dat volleybal een continue veldslag is met de vloer aan de andere kant van het net.

Ruud, je hebt ons de onbelangrijkheid van de tegenstander doen leren kennen. De bal, dat kreng, en de vloer, daar gaat het om. Hulde.

En H 7? Ik herinner me een autorit, jaren geleden, over de Duitse Autobahn, toen het verkeersbeeld nog werd bepaald door Volkswagens van het type kever. De achterkanten van die auto's gaven mij een impressie, waarin de kever-achtersten werden vervormd tot wazige maskers. Zo trekt ook H7 aan mij, en dus aan U lezer, voorbij.

De blunder van het jaar '84

Hier zijn we dan 't dames 7 team.

We zijn een bij elkaar geraapt stel, want we komen uit verschillende teams of zijn helemaal fris binnen komen vallen.

Dit team speelt m.m.v.: Dorrie, Ingrid, Mirjam, Heleen, Carolien, Rita, Co-ra, Sylvia en onze coach Karel.

Hieronder volgt even een "kort" bericht van het verloop van onze eerste helft. De eerste wedstrijd begon meteen goed, dat was een uitwedstrijd en we moesten daarvoor naar Hoog-Keppel.

Toch wel spannend, want we traiden nog niet zolang samen en dan al meteen een uitwedstrijd. Maar goed, we zijn met frisse moed begonnen en kwamen er wat zweterig vanaf met 3-0. Dus toch een goede start.

De volgende twee wedstrijden wonnen we ook en daarna werd 't wat moeilijker tegen Zios 2 en Wevoc 3.

Het waren erg spanende wedstrijden, vooral natuurlijk voor degene die aan de kant zaten, maar we hebben ze toch nog met gelijke stand kunnen beëindigen, dus in ieder geval nog één punt meegenomen.

Na die energie vretende, slecht voor ons hart zijnde wedstrijden konden we het weer wat rustiger aan doen en wonnen we de volgende vier wedstrijden weer. We raakten ook steeds beter op elkaar ingespeeld. De ene wedstrijd was wat makkelijker als de andere maar we namen in ieder geval steeds twee punten mee naar huis.

Nou hou je nu maar goed vast want hier komt:

DE BLUNDER VAN HET JAAR 1984!

Voor de één na laatste wedstrijd van deze eerste helft moesten we naar Wehl tegen Juventus 2. Even op de stand gekeken en die zei ons dat ze nog niet zoveel punten hadden dus dachten we: "Dat wordt een makkie."

Het inslaan ging niet zoals het behoorde te zijn maar daar maakten we ons niet zo druk om. De wedstrijd begon en daarmee ook de ellende. De ene opslag na de andere ging in het net, voor sommigen onder ons was dat een hele kunst want met de training hebben ze moeite om het net te raken.

Ook de aanval was niet zoals die wezen moest. In deze wedstrijd heeft 't net van Juventus wel erg geleden (wat zal die blij geweest zijn toen de wedstrijd voorbij was). Het was al met al een hele spannende wedstrijd (die wij overigens met 3-1 verloren) en vooral voor Karel was 't spannend, want die kreeg daar aan de kant zowat een beroerte.

Kwaad dat ie was, kwaad zal ik je vertellen. Ach ja, het was ook wel een soepzooi, maar eigenlijk zou hij een gat in de lucht moeten springen van blijdschap want als we ongeslagen zouden blijven dan zou hij het hele team tracteren op een etentje en dat gaat nu dus niet meer door en dat was onze grote blunder.

We gaan nu uit eten van 't geld wat we in de pot zetten; voor elke verloren wedstrijd f1,- p.p., maar ja zoals het er nu voor staat wordt dat 1 toet patat voor z'n negenen. Dus Karel als je ons zo graag een etentje aan wil bieden dan zijn we er echt niet vies van hoor!

En dan nog even de laatste wedstrijd. Die moesten we spelen tegen Labyellov 3 en de stand zei ons dat we gelijk aan kop stonden met 16 punten uit 10 wedstrijden. De spanning was te snijden, zelfs met een groot slagersmes viel er nog niet door te komen.

Maar enfin, we begonnen goed op tijd, iedereen had 't zweet in de handen staan en de gedachte aan de vorige wedstrijd die we toch niet graag nog een keer over wilden doen. Het was een erg spannende wedstrijd maar wij waren goed op dreef. en hebben de wedstrijd uiteindelijk toch met 3-0 gewonnen. Het was hard knokken maar met de enthousiaste supporters aan de kant slaagden we erin 2 punten te bemachtigen waardoor we nu eenzaam aan kop staan.

We hopen op deze manier door te gaan en dat zal ook wel lukken met de trainingen die we van Arend hebben.

We zouden het tot slot, trouwens niet erg vinden als Arend in het vervolg wat enthousiaster zou zijn als we gewonnen hebben, want toen we die éne wedstrijd verloren hadden kregen we de training daarop meteen "opbeurende kritiek" terwijl we na een gewonnen wedstrijd nooit wat horen.

We wensen iedereen verder het beste toe in het komende jaar en hopen dat julie veel zullen genieten van het volleybal.

Eén van de acht
(pardon negen)

Op vrijdag 8 februari 1985 hopen onze ouders

TOOS EN SJEF VEN WOLDE

hun 25-jarig huwelijksfeest te vieren.

Wij stellen het op prijs U op de receptie te mogen begroeten in ons

*Restaurant sporthal "Rozengarde"
Rozengardseweg 148 te Doetinchem*

van 16.30 tot 18.30 uur.

*Martin, Carla en Jolanda
van Wolde*

Salemate 14 - 7006 CB Doetinchem

BEDANKT

Voor alle goede gaven en de overgrote belangstelling bij ons huwelijk.

Bedankt bestuur, dames 6, heren 6, voltallige jeugdcommissie, meisjes C, meisjes D en de aspirantenmeisjes, die met verkleumde handen een perfecte vingertechniek demonstreerden. We hebben een hele fijne dag gehad.

*Tiny en Bob
Wentink.*

Jeugdige heren hogerop

Ons team, Heren 5 + (enkele) junioren A, had zich geplaatst voor de N.K. eindrondes in Hoorn.

Dus op een schitterende dag vertrokken wij met (6)(7)(8)(9)(10)(11) nee 12 spelers naar Hoorn. Toen Bert Derksen en Pim Raterink (coach-trainer) ons dit voorstelden vond iedereen dit gelijk een fantastisch idee, en het is inderdaad ook wel een mooi getal. (in het vervolg proberen we die twee (B.D. en P.R.) van elkaar weg te houden, voordat ze nog meer van zulke ideeën verzinnen)

Eindelijk kwamen we in Hoorn aan, wat me nog hard meeviel met zo'n chauffeur, en konden we beginnen met spelen..

De eerste wedstrijd tegen Morres Hulst speelden we gelijk, en de tweede wonnen we. De dag werd nog leuk, want we hoorden dat we ook nog een derde wedstrijd mochten spelen. Omdat we nog niets verloren hadden, wilden we deze wel verliezen, maar we hadden geen geluk, want de tegenstander verloor (deze onzin is opvulling).

Toen we hoorden dat we ons voor de kruisfinales geplaatst hadden, was Sven zelfs zo blij dat hij begon te vechten met een VVC'er.

De VVC'er was langer en Sven was korter, en de VVC'er had een goede rechtse en linkse, zodat de middelste van Sven niet kon voorkomen dat hij KO ging (als je me maar een gulden had gegeven, had het beter met je kunnen aflopen Sven!)

Het werd saai in de sporthal, en toen iemand op het goede idee kwam om de kruisfinales te gaan spelen, was iedereen daar voor.

We verloren de eerste set, en Ronald Rietman ons rekenwonder kwam nu tot de conclusie dat we de volgende set moesten winnen om te kunnen winnen!??

Als we deze jongen toch niet hadden.....

Ook de tweede set verloren we en we mochten nu kiezen tussen de 3e of de 4e plaats, we stonden 6 voor (Heren5), 5 tegen (Junioren A), en 1 neutraal (Jürgen Hofland), dus voor de 3e plaats.

Ons team bestond uit:

1. Erik Wortelboer, de glascontainer.
2. Jaap Bakker, koeke of roodkapje.
3. Ronald Rietman/vrouw, dit zoeken we nog uit.
4. Anlaine v/d Kamp, deze heeft een fantastische uitvinding gedaan om trainingsbroek en lichaam bij elkaar te houden.
5. DE GROTE SPORTTAS en Sven.
6. Willem-Klaas Veldcos....huizen
7. Jürgen Hofland, niet kwaad te maken.
8. 9. 10. 11. Cartouche Perquin, Paul Derksen, Pieter Karels en Peter Neervoort, hier weet ik of niets te verzinnen, of het is te grof, of het is nog groffer.
12. en Pieter Meliste, deze jongen kun je wel goed hebben.

Onze coach was Bert Derksen en de trainer Pim Raterink.

Copy vóór 1 februari

Meisjes D met derde plaats tevree!

Zoals wij al eerder schreven geven wij U hieronder de uitslagen van de eerste helft van de competitie van Meisjes D van coach Klaske te Lindert.

De eerste klasse is ons niet tegengevallen, maar sneller en pittiger wordt er wel gespeeld. Wij zijn erg benieuwd naar de 2e helft van de competitie!

29 september SPARTA a - ORION D 3-1

De start van de nieuwe competitie bracht ons naar Zelhem. De eerste set wonnen wij, ondanks dat voor ons duidelijk werd dat wij hier tegen een kampioens-kandidaat speelden. De meisjes van Sparta raakten ingespeeld en pakten achter elkaar 3 sets.

6 oktober ORION D - LONGA D 3-0

Gezien de reputatie van Longa waren wij wel een beetje bang. In een zeer sportieve wedstrijd gingen wij echter tot de bodem en het hardnekkige verzet van Longa mocht niet baten. Met 15-11, 15-13 en nog eens 15-13 (achter met 6-12) wonnen wij.

13 oktober BOVO B - ORION D 0-3

Door het erbarmelijke tegenspel waren ook wij niet erg best. De wedstrijd begon gelukkig te laat, want wij hadden eerst een "rondrit" door Aalten, omdat wij de sporthal niet konden vinden. Ondanks de 0-3 toch een zeer slechte wedstrijd.

27 oktober ORION D - BOEMERANG C 2-2

De leukste en sensationeelste wedstrijd van ons werd de klapper tegen Boemerang. Onder andere aangemoedigd door Orion-jongens (tè gek) maakten wij er een 4-setter van die er niet om loog. De laatste set wonnen wij met 19-17 (nog niet gebeurd!)

3 november ORION D - VOLVERIJS B 3-1

In de GSGD maakten beide ploegen er een goede wedstrijd van. Iets doortastender optreden aan het net en een goed achterveld maakten dat wij toch wel verdiend wonnen. Het trof ons dat Volverijs de nederlaag zeer sportief opvatte.

10 november ORION D - SPARTA A 1-3

De return tegen de Sparta-meisjes maakte duidelijk dat zij inderdaad zeer goed spelen. Weliswaar pakten we de eerste set (15-11) doch ons kruit was toen echt vershoten. Gedegen spelend moesten wij de overwinning verdiend aan Sparta laten.

1 december ORION D - BOVO B 3-0

Ook nu maakten de (6) speelsters van Bovo er niet veel van. Jammer was wel dat wij geen gebruik maakten van deze slappe vertoning om een beetje te experimenteren. Wel wonnen wij eindelijk eens een set met 15-0; dat misschien nog iets.....

8 december BOEMERANG C - ORION D 2-2

Opnieuw speelden wij tegen de Boemerang-meisjes een fijne wedstrijd. De eerste set was erg spannend; wij verloren nipt met 15-13. De twee volgende sets pakten we zonder veel moeite. Jammer was dat wij in de vierde set even verslapten en zo toch een punt weggaven.

5 december VOLVERIJS B - ORION D 3-1

De meisjes van Volverijs pakten zeer energiek de punten. Eigenlijk kwamen wij er niet aan te pas. De derde set haalden wij krampachtig met 14-16 naar ons toe, doch Volverijs stelde orde op zaken en onze kameraman Frits kon een nederlaag filmen!

21 december LONGA D - ORION D 2-2

Het leek er even op dat de Longa-meisjes vlot naar een overwinning zouden gaan. De eerste set wonnen zij met 15-10. Heel bekwaam (wel stukken beter dan in Terborg!) namen de Orion-meisjes het initiatief over 11-15, 5-15. Jammer genoeg lieten wij toch de volle winst nog liggen in de vierde set: 15-12. Toch een prima wedstrijd.

Het nieuwe jaar 1985 is alweer begonnen, maar toch willen Patricia, Odette, Karin K., Helga, Nicolette, Ingeborg, Karin V., Marian, Nicole en coach Klaske u allen een fijn en gezond jaar wensen. Wij danken ook de ouders die met het ver-
voer helpen en zij, die ons bij de wedstrijden vaak zo enthousiast steunen.

Wij hebben in het eerste deel van deze competitie 10 wedstrijden gespeeld. In deze reeks behaalden wij 11 punten; zowaar geen slecht resultaat. Zoals eerder vermeld haalde Sparta (zelhem) de eerste plaats, tweede werd Longa en wij eindigden als derde. Gaat wel hè?

Een leuke morgen

Na dat ik gevraagd was een stukje over dit tournooi te willen schrijven heb ik meteen ja gezegd. Het was een leuke ochtend vol enthousiaste kinderen en ouders. De groepen bestonden allemaal uit namen wat met Sinterklaas te maken had, zo had je bijv. de stoombootjes, letters en de pieten, maar er waren natuurlijk nog meer groepen. De ochtend werd geopend door een welkomswoord en toen..... kwamen de echte Pieten binnen, in totaal 5 stuks.

Deze moesten om toebeurt een keertje fluiten. De pieten die toen overwaren gingen door de zaal, zich bezighouden. Zo was bijv. de letters aan het spelen in de eerste wedstrijd, daar liepen de pieten zo door het veld en prompt verloren ze de wedstrijd.

De volgende wedstrijden werden ze niet lastig gevallen en toen wonnen ze wel. De uitslag was voor de letters dan ook een 2e plaats.

De 2 ploegen die de 1e plaats hadden, mochten toen nog een finale spelen tegen de zwarte Pieten, op het 1e veld 2 zwarte pieten en het 2e veld 3 zwarte pieten.

Uiteindelijk een leuke morgen die hopelijk volgend jaar herhaald mag worden.

Een ouder.

Sinterklaas-toernooi

Verslag van het Ubbink-Orion Sinterklaas adspiranten-pupillen tournooi gehouden op zaterdag 1 december in de sportzaal van de G.S.G.D. opgemaakt door de vader van Freddy. Freddy is lid van het jongens-adspiranten team van de Huet, getraind door Bart van Halteren. Het Huet team vandaag omgedoopt in Speculaas.

Om 10 uur werden de deelnemers(sters) welkom geheten en even later kwamen de scheidsrechters (Zwarte Pieten) binnen en kon het tournooi beginnen. Er werd gespeeld op 2 velden in 2 poules elk van 5 teams. Elk team was genoemd naar een attribuut verwant met het Sinterklaasfeest, zoals Mijter, Piet, Speculaas, Stoomboot, enz.

Om 5 over 10 begon dan de eerste wedstrijd. Harro had vorig jaar ook al meegegaan maar voor de andere jongens t.w. Laurens, Stefan, Bernd, en Freddy was dit het eerste echte tournooi.

De eerste wedstrijd werd gewonnen, dank zij een betere opslag met 27-1. Er werd op tijd (12 min.) gespeeld. Dat gaf de burger moed.

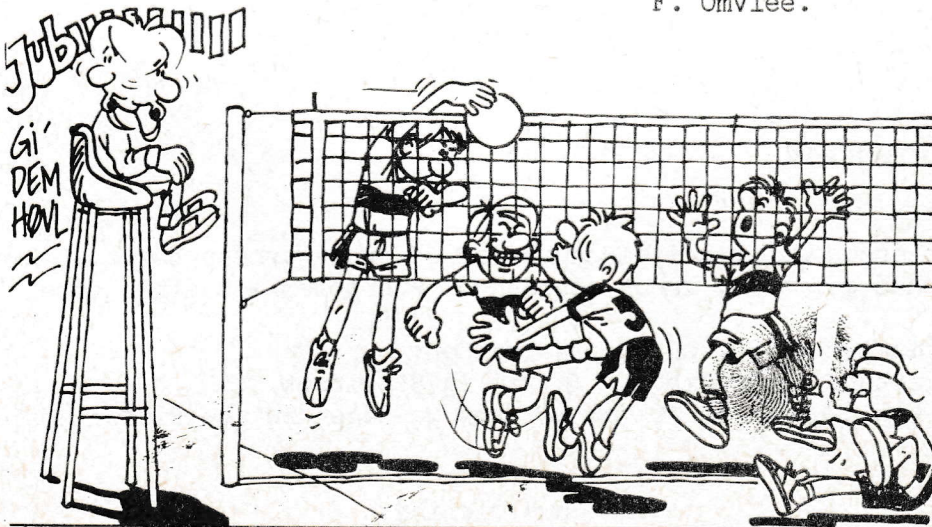
De tweede wedstrijd ging nog beter, tegen Piet werd met 34-6 gewonnen.

Het kon niet meer stuk. Maar toen kwam de wedstrijd tegen Stoomboot en nu moesten de jongens laten zien wat ze werkelijk waard waren. Na een gelijk opgaande strijd in de eerste helft liep Stoomboot uit tot 12-23 en stonden de jongens van de Huet, pardon Speculaas, weer met beide benen op de grond.

Om 12 uur moesten ze voor de laatste maal aantreden, nu tegen Letters, ook een tegenstander van formaat naar later zou blijken. Bart de trainer was inmiddels ook langs de lijn komen staan, maar zelfs hij kon het onheil niet meer keren. Hier ook weer in het begin een gelijk opgaande strijd maar door veel persoonlijke fouten ging Speculaas eervol met 7-16 ten onder en behaalde een 3e plaats. Hierna speelden de winnaars van elke poule nog een wedstrijd tegen de Zwarte Pieten. Om half één kreeg ieder kind een zakje snoep en was het tournooi afgelopen. De jongens gingen moe, maar voldaan naar huis met de opmerking dat zo iets vaker moest kunnen dan 1x per jaar. Maar misschien kan het bestuur nog eens bekijken of er tijd en geld vrijgemaakt kan worden om iets dergelijks wat vaker te organiseren.

Rest mij nog de leiding te bedanken voor dit geslaagde tournooi. Er werd met veel enthousiasme gespeeld en het gejuich voor een gemaakt punt was dan ook niet van de lucht. Ik wil niet alleen de leiding van deze morgen bedanken, maar ook de trainers(sters) die elke week weer met onze kinderen bezig zijn om hen de fijne kneepjes van het volleybal bij te brengen.

F. Omvlee.

Een zakje met wat lekkers

Op zaterdag 1 december werd er in de G.S.G.D. het sinterklaastournooi gespeeld. Er waren 10 teams aanwezig. Ieder team kreeg natuurlijk een toepasselijke naam. Zo waren er de Taai-Taai, Roe, Pepernoot, Sint, Staf, Speculaas, Piet, Letters, Stoomboot, en Mijters.

Om 10 uur brandde de strijd los met zwarte Piet als scheidsrechter. Sommige Pieten probeerden een team dat achter stond een beetje te helpen. Iedereen had het wel naar zijn zin. Om half één werd er bekend gemaakt wie er gewonnen had.

Op veld 1 was het de ploeg van de Stoomboot en op veld 2 Taai-Taai.

Deze twee ploegen mochten nog een keer aantreden tegen de Pieten.

Nou dat was even lachen, die Pieten konden er niets van. Er was zelfs een Piet die de bal opving en dat mag volgens de spelregels nog steeds niet.

Toen ook dit spel was afgelopen kwamen we allemaal bij elkaar voor de prijsuitreiking.

Voor allemaal was er een zakje met wat lekkers er in.

De twee ploegen die eerste waren geworden kregen ook nog een taart.

Het was een geslaagd tournooi en daarom wil ik een ieder die bij de organisatie betrokken was van harte bedanken.

Cora Lenderink.

Te gek

Ik vond het te gek dat tournooi, maar volgend jaar wil ik graag weer in Rozen-
gaarde. Want in de G.S.G.D. is er parket in de zaal, daar duik je wel goed,
maar je glijd heel vaak uit.

Vorig jaar was Sinterklaas er, dat vond ik iets leuker. Ook kreeg je toen een
stikker van Ubbink-Orion en nu niet.

Ik vind het wel leuk dat ze het organiseren en dat er Pieten fluiten vind ik
ook leuk.

Dit is geschreven door Ratna Bergevoet.

Ik zat in stoomboot

Wij hebben het Sinterklaastournooi gewonnen. En de prijs was een taart. (Lekker)
Iedereen die mee had gespeeld, kreeg een zakje pepernoten met een sleutel-
hanger erbij.

Wij waren in groepen verdeeld waar wij mee trainen.

De namen waren: Letters en Stoomboot. Ik zat in Stoomboot.

Ik vond het heel erg leuk en na afloop moesten we tegen Zwarte Pieten spelen.

Guus Wiering.

Goed nieuws

Wij hebben 1 december een sinterklaas tournooi gehad (wij zijn: Jeroen, Guus, Raimon en Robert) en ik vond het een leuk tournooi, onze ploeg had de naam "Stoomboot".

Omdat wij alle wedstrijden wonnen kregen wij de eerste prijs van mevrouw Arendsen. Wij wonnen de wedstrijden met gemak, ik vind volleybal een leuke sport en het is dus één van mijn hobby's.

Op het einde van het tournooi kwam er goed nieuws: Meneer Schotanus komt terug als trainer van de pupillen, hoera!

groeten Robert Burgers.

We werden vierde

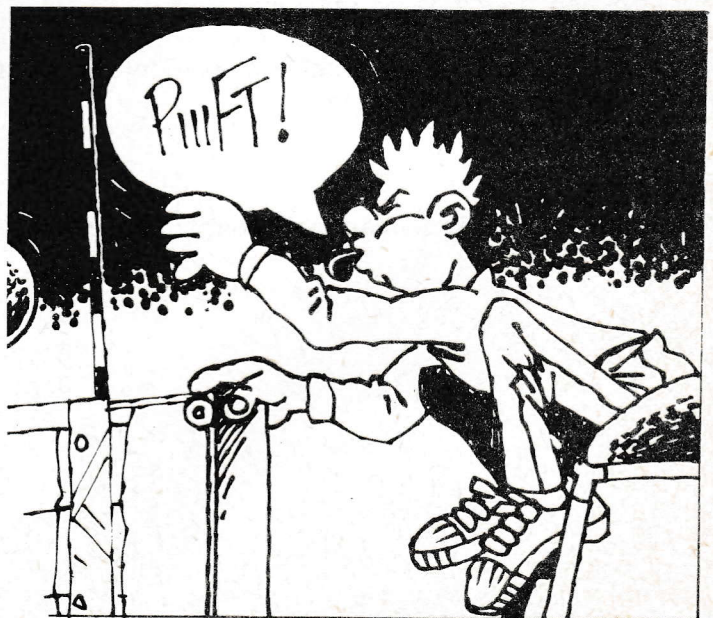
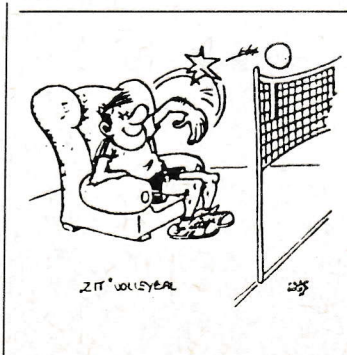
Zaterdag 1 december hadden we het sinterklaas tournooi in de G.S.G.D. Eerst mochten we oefenen tot we er allemaal waren. Toen moesten we naar de andere zaal komen. Meneer Linzel vertelde dat er zwarte pieten kwamen fluiten. En meneer Durkens vertelde op welk veld je moest spelen en tegen wie je moest spelen.

Wij hoefden de tweede wedstrijd pas te spelen.

Ik zat bij Ratna, Natalie, Marijke en Kitie.

We waren de pepernoten. We werden vierde en het was erg leuk.

Annemieke Hordijk.

Wedstrijdformulieren

De eerste helft van het volleybalseizoen zit er weer op. Wanneer we de wedstrijdformulieren en scheidsrechterformulieren bekijken zien we dat er toch wel het een en ander misgaat.

De formulieren worden vaak erg onnauwkeurig ingevuld, hetgeen tot gevolg heeft dat er bij iedere fout op het wedstrijdformulier een boete moet worden betaald. Al met al kan dat aardig oplopen.

Wat de scheidsrechterbeoordelingsformulieren betreft, vaak ontbreken de datum, wedstrijdnummer en soms zelfs de namen van de teams.

Het lenen van spelers:

Helaas zijn nu al 2 spelers vastgespeeld.

Reden hiervoor is dat er praktisch geen overleg is tussen degenen die spelers lenen en het wedstrijdsecretariaat.

Om een voorbeeld te noemen. Er werden in het afgelopen weekend 10 spelers "geleend". Slechts over 1 speler zijn we gebeld, en dat ook nog na afloop van de wedstrijd.

Verder worden de wedstrijdformulieren van de uitwedstrijden vaak veel te laat ingeleverd. Er zit wel eens 3 weken tussen de datum van de wedstrijd en de ontvangst van het formulier. Hierdoor wordt het onmogelijk om precies aan te geven welke spelers nog uitgeleend kunnen worden.

Hieronder nog even in het kort de regels voor het lenen van een speler:

1. je mag alleen een speler lenen uit een LAGER team.
2. de heren- en dames senioren plus de jongens en meisjes A en B mogen maar 1x per MAAND worden uitgeleend.
3. de jongens B aspiranten (dus jongens C, D, E, F, G) en de meisjes B aspiranten (meisjes C, D, E, F, G, H, I, J, K) mogen 2x per MAAND in een ander team spelen.

Wanneer iedereen deze regels ook voor zichzelf goed in de gaten houdt kan er onmogelijk iets misgaan.

Voor overleg bellen naar het wedstrijdsecretariaat:

Mariëtte Duurkens-van Bruggen
Kuyperlaan 16
Doetinchem
Tel. 32806

Copy vóór 1 februari

Názdřôvje

Als die van die wint en als die verliest van die en wij winnen weer van die, dan Zo werd aan het begin van het seizoen over onze reis naar Praag gedacht. Echter alle voorspellingen kwamen uit en toen ook nog bleek dat Enno Hensums heel toevallig "ook nog wat zaken moest regelen in Praag" waren de overige drie zitplaatsen al snel bezet door resp. Erik, Arthur en Aiko.

We besloten donderdags al weg te gaan om dan vlak voor de Tjechische grens te overnachten om vrijdagmorgen vroeg in Praag te kunnen zijn.

De heenreis verliep voorspoedig ondanks twee zelfmoordpogingen van Veenstra, maar daar raak je wel aan gewend. Ook de grens werd in recordtempo genomen en zo arriveerden wij vrijdagmorgen om 11 uur in Praag.

Daar werd eerst een kennis bezocht en tevens voor de eerste (en laatste) keer Tsjechische koffie gedronken. Toen naar ons hotel en daarna de stad in met de metro, we hadden onze neuzen nog niet boven de grond toen we onze voorzitter met c.s. tegen het lijf liepen om vervolgens twee speelsters tegen te komen. Waarschijnlijk aangetrokken door onze westerse glimlach werden we omringt door een aantal Tauschers (zwartgeldwisselaars). Helaas voor hun hadden wij onze verplicht gewisselde (en dus dure) kronen nog niet op. Nadat we afscheid genomen hadden van half Doetinchem (sommigen hadden het er duidelijk moeilijk mee) togen we de stad in om dat te doen waar we voor gekomen waren; het kopen van 'tig shirts! Na langdurig speurwerk vonden we zowaar een winkel met sportartikelen maar deze had naast ijshockeysticks en rubberen handgranaten weinig shirts te verkopen.

We zochten daarom maar weer een restaurant op om voor de tweede keer die dag warm te gaan eten. Dit is overigens geen overbodige luxe in Praag want de porties zijn daar echt niet spectaculair groot.

Vrijdagavond ontmoetten we een Tsjech die ons een lijstje gaf met uitgaansmogelijkheden. Eén daarvan bleek een tot aan de nok toe gevulde Engelse Pub, waar uitsluitend donker bier voor 28 cent/halve liter werd geschonken.

Na deze tent bezochten we één van de drie botels (hotel en discotheek' op de rivier de Vlatva) die Praag rijk is. Na een aantal uren wachten die we doorbrachten met twee Tsjechen en einiges Wein dropen wij weer af om vervolgens een zwarte taxi te nemen (met z'n zessen in een Trabantje) richting hotel.

Zaterdag. Ondanks alle goede voornemens te laat opgestaan. Na een fantastisch ontbijtje, wat we vergaten te betalen, trokken we de stad in voor een saitsieing. Via Tsjechoslowaakse kunstschaten, het Hrad en nog wat kerken, twee versteende erewachtposten en het Joodse kerkhof wat dicht was, belandden we weer in het centrum ondanks een klein foutje in Aiko's richtingsgevoel. Het werd alweer tijd voor een restaurantje en dus stuitte we het eerste 5 sterren-hotel wat we tegenkwamen in. Zo rond 4 uur kwam ons ter ore dat er ook nog ergens volleybal werd in Praag, dus wij op zoek, via metro zwarte tram en een half uurtje omlopen kwamen we uiteindelijk om vijf voor vijf aan bij onze vrouwtjes, meisjes, dames en dat is ook alles wat we over de wedstrijd wilden zeggen. Overigens na die wedstrijd hebben we nog wel twee uur zitten genieten van de tweede teams van Praag en Bratislava. Echt schitterend, zowel de meisjes als het volleybal.

's Avonds werd er weer gestapt. Zo rond de klok van twaalfen werd ons trio uitgebreid met speelsters en lichtelijk aangeschoten begeleiding en via veel wijn, een swingende tiggerin en bloedsnelle taxi vielen we rond vieren uitgeput in bed.

Over zondag is weinig te vertellen aangezien deze zich voornamelijk afspeelde achter gesloten ogen. Vermeldingswaard is nog wel dat we uren bij de grens moesten wachten en dat ze al onze smokkelwaar lekker niet gevonden hebben.

Arthur, Erik, Aiko, Enno

Mini interview

1. Naam:	Geert Thijssen	Saskia Peters
2. Leeftijd	25 jaar	16 jaar
3. Hoeveel jaar al bij Ubbink/ Orion?	14 jaar	ongeveer 7 jaar
4. Actief bij Ubbink/ Orion als...	Speler/coach/Scheids- rechter/toernooicommissie	Buitenaanvalster, damesD
5. Waarom houd je je be- zig met volleybal?	Schitterende sport.	Dat vraag ik mezelf ook wel eens af.
6. Favoriete team bij Ub- bink/Orion?	Heren I	Dames 6
7. De reden van antwoord 6?	Zij mij regelmatig als scheidsrechter vragen.	Ze zijn goed en je kunt met hun lol hebben.
8. Favoriete speler/ speelster.	Jacqueline Schimmel.	Hanneke Bloem-Lovink
9. Omdat hij/zij....	Een goede spelverdeel- ster is.	Gewoon goed is
10. Sterkste punt van jezelf?	Spelverdelen?	Niet opgeven.
11. Mijn grootste blunder?	Zelf spelen.	In het veld blijven staan als de wedstrijd af is gelo- pen.
12. Beste trainer?	Pieter Murphy	Hanneke Bloem-Lovink
13. Sterkste coach?	Theo Boekhorst	Leo Groeneveld
14. Advies aan het bestuur?	Goede sponsor.	Zo door gaan
15. Sterkste punt van de vereniging?	Gezellig na wedstrijden.	De gezelligheid.
16. Landskampioen bij de dames en heren?	Heren;Starlift Dames:Ubbink/Orion.	Ubbink Orion Delta Loyd
17. Je reactie na gewonnen wedstrijd?	Wanneer spelen we weer?	Op naar de volgende.
18. Voorbereiding voor een belangrijk duel?	Zo min (kort) mogelijk inspelen.	Met de hond gaan wan- delen.
19. Ik douche graag met...	Geen kommentaar.	Harde straal, lauw wa- ter.
20. Favoriete yell?	Héééren II (elf)	Kan niet op dit regeltje (dames 6)
21. Onmisbaar voor de vere- niging?	Meer Halruimte en een nieuwe sponsor.	Volleyballers.

**ubbink
nederland bv**

*De sportieve partner van
ubbink/orion*

Verhuellweg 9
6984 AA Doesburg Tel. 08334-1080

Plensavond

Het werd volgens een paar leden eens tijd om "iets" te organiseren voor de hele vereniging. "Ik ken bijna niemand" of "Zit die ook bij Orion" waren enkele kreten die je in de kantine wel eens hoorde. Reden dus om "iets" te organiseren. Hoe dat "iets" er uit zou zien was voor de deelnemers op 21 december een raadsel, er liepen zelfs enkelen rond die een beetje angstig rondkeken. Tijdens de spelen verdween dat al snel en streden de acht teams op enthousiaste wijze om..... niets.

Het eerste spel was een hindernisbaan, waarbij via matten, bank en basket een route afgelegd moest worden. Ondertussen moest ook nog gedoeld worden op de basket.

Na deze warming-up ronde vond de "helmenrace" plaats, een spel dat in dienst wel gespeeld wordt. Wij deden het met pilons, maar dat was geen bezwaar. Integendeel. Al heel snel bleek dit een kostelijk schouwspel te zijn. Deelnemers kegelden tegen de vloer en slingerden op onnavolgbare wijze naar de streep. Dit tot groot vermaak van de toeschouwers, die werkelijk dubbel lagen van het lachen. Als derde activiteit stond een touwtrekspel op het program. Vier teams tegelijk moesten proberen een pilon te pakken, die achter hen stond. Dus flink trekken was de opdracht. In de eerste ronde duurde het erg lang voordat de winnaar bekend was, iedereen had dan ook rode handen van het trekken. De afmatrace was zoals de naam al doet vermoeden een afmattende bezigheid, vier personen moesten op een mat naar de finish, twee teamgenoten genoten niet maar moesten met een stok de mat naar voren duwen. Hierna werden nog twee gezamenlijke spelen gedaan in de zaal.

Het vervolg vond plaats in het kleine bad van het zwembad. Prachtige badpakken waren er te bewonderen en de eerste minuten leek het wel of er een klas kleutertjes na een zware tentamenweek was losgelaten. Zo speels..... Twee spelen stonden er hier te gebeuren. Bij het eerste spel moest een team zoveel mogelijk ballen naar de overkant brengen in een speciale boot. Geregeld zondigden de teams tegen de regels, maar ach een kniesoor die daar op lette. Ook bij het laatste onderdeel was meedoen belangrijker dan winnen. Op grote schaal werd er gesaboteerd tijdens dit "Kleinduimpje", een race waarbij je een stel reuze laarzen kreeg aangemeten en je snel een hoepel naar de overkant moest brengen.

Het drieluik werd boven in de kantine besloten met "je bekijkt het maar". Tegen de verwachting in bleek er toch belangstelling te zijn voor het dammen, vier-op-een-rij-en, sjoelen en kaarten. Een gezellig plaatje voor degenen die even stiekum achter het wandje gluurden. Ook aan de bar verzamelden zich moegestreden leden, die met een pilsje in de hand glimlachend terugdachten aan de rare capriolen die te zien waren geweest. De naam PLENS-avond (ploeteren, lachen en natte spelen avond) was alle eer aan gedaan. Alle deelnemers vermaakten zich en er waren zelfs geluiden te horen als: dit moet eigenlijk vaker gebeuren.

Dit was een foto waard:

- Aukje, Jörgen en Annet tijdens de helmenrace.
- de dam-strijd Aiko en zijn meester (Henk Penterman)
- Roel Booy aan het kaarten.
- Arthur in het pierebadje.
- het "ezelen"
- de zwembroek van Hans.

Sportverbodering

Dinsdag 4 dec., gingen we vol goede moed naar Terborg, alwaar de rekreantencompetitie gehouden zou worden.

Door een vergissing van de wedstrijdleiding, zijn wij 2 jaar geleden in de laagste poule (D) ingedeeld, op zich niet zo'n ramp omdat wij toen met een nieuw ingedeeld team van start gingen.

Na enkele keren promoveren en een keer degraderen, moesten wij op 4 dec. in poule B onze plaats verdedigen.

Probleem was, dat één van onze speelsters dit seizoen niet mee kon spelen (zwangerschap) en een andere speelster 4 dec. op vakantie zou zijn.

Daardoor telde ons team nog maar 5 speelsters. Geen nood, in overleg met onze trainer werd besloten een meisje mee te nemen, die bij ons in het team mee wilde gaan spelen en trainen en dus Orionlid zou gaan worden. Op deze manier kon zij mooi op deze avond proef draaien.

Wie schetste onze verbazing, toen wij na onze eerste wedstrijd van de wedstrijdleiding hoorden, dat wij gediskwalificeerd zouden worden, als wij onze invalster verder nog mee zouden laten spelen.

Wat was het geval.

Door één van de aanwezige teams was aan de leiding doorgegeven dat onze invalster (redster in nood) geen Orionlid en dus geen NeVoBo lid was en daarom niet mee mocht spelen (flauw hè)

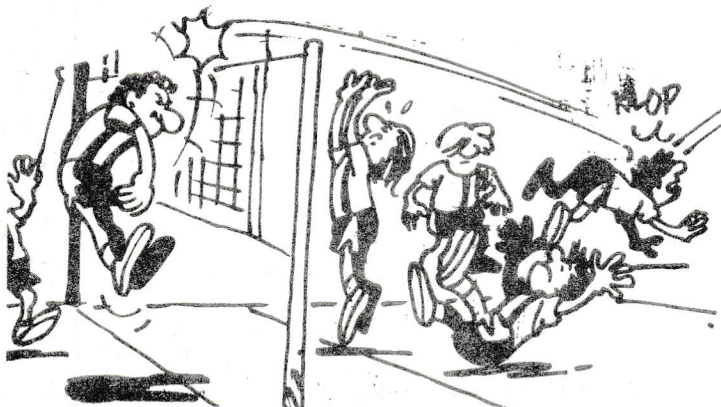
De maatregel van de leiding was terecht, want het is tenslotte een NeVoBo-tournooi en wij accepteerden dit dan ook ondanks het feit dat daardoor dit meisje de hele avond voor Joker daar liep.

Maar als je weet dat wij (het voorgaande niet gerealiseerd hebbende) volkomen te goede trouw aan deze wedstrijd begonnen, kunt U misschien begrijpen hoe boos en ook hoe teleurgesteld wij waren op het en in het andere team.

Je kunt je afvragen, wat voor een belang andere teams erbij hebben om hun tegenstander op deze manier uit te schakelen. Je moet er toch niet aan denken dat dit binnen een vereniging zou kunnen gebeuren!

Er zijn toch ook andere mogelijkheden. Loop bij zo'n team langs en zeg dat er onrechtmatig gespeeld wordt. Dat lijkt ons heel wat sportiever!!

Gelukkig hebben wij ons die avond, ondanks de eerste wedstrijd die wij onrechtmatig, maar ook heel slecht speelden, kunnen herstellen en hebben wij zonder de beruchte invalster de andere wedstrijden kunnen winnen waardoor wij toch promoveerden naar poule A.

Julie Sportvriendinnen
Orion
Rekreatentteam 6

5 Kampioensteams

Op 22 december werden de laatste competitiewedstrijden in de jeugdklassen gespeeld. In januari wordt de nieuwe competitieindeling gemaakt, waarbij de teams overeenkomstig hun klassering van de eerste ronde worden ingedeeld.

5 KAMPIOENSTEAMS

In deze eerste ronde behaalden 5 teams het kampioenschap, wat voor jeugdvoorzitter Linzel aanleiding was de betreffende spelers en speelsters een bloemetje uit te reiken.

De meisjes adspiranten I van coach Fons Behr overwonnen op de laatste dag hun naaste concurrent en zullen de volgende competitie als 2e klasse verder gaan.

Het F-team van Diny Arentsen werd kampioen in de 3e klasse D, en promoveert naar de 2e klasse. Ab Bakker's Meisjes C, dat al in de 1e klasse speelde, werd kampioen en zal de volgende ronde in de nieuw te vormen kampioensklasse uitkomen, met o.a. Sparta, Longa en Orion-D.

Bij de jongens werd het adspiranten team van Rein Schotanus eenvoudig kampioen. Hopelijk zullen zij in de volgende ronde meer tegenstand ontmoeten. Ook de junioren A van coach Bert Oosterbosch zullen hun kampioenschap in de eerste klasse straks waarschijnlijk omzetten in deelname aan de landelijke voorrondes.

Ook de andere teams hebben zich uitstekend weten te plaatsen. Op één puntje na geen kampioen, maar wel een gedeelde eerste plaats was er bij voor de meisjes G van Nico Arentsen, en het B-team van Jan Griffioen.

DE JEUGD IN DE DISTRICTSKLASSE

Het juniorenteam van coach Bert Derksen, dat dit seizoen speelt in de districts 3e klasse, weet zich daar uitstekend te manifesteren. Halverwege de competitie staan zij nu aan de top van de ranglijst.

Ook de zeer jeugdige dames van Bob Wentink, die van de adspiranten in één keer de 2e klasse district ingingen, laten de pessimisten hun ongelijk bekenen. Ook dit team bekleedt hier nu een topositie, al zal de competitie tegen zware tegenstanders als bijv. Longa 3 en 4 een volledige inzet nodig maken.

SUCCES VOOR UBBINK/ORION MEISJES

In Hoogezand behaalde de jeugd van Ubbink/Orion een groot succes door op het traditionele sterke Kersttoernooi van Lodewijk Geveke/DAK bij de meisjes de eindoverwinning in de wacht te slepen. Slopend was het ook, want de finale werd aan het eind van een lange toernooidag 's avonds behaald op de juniorenkampioen DOVO, met setstanden van 16-14 en 15-13.

Een goed resultaat voor de meisjes van Bob Wentink. Op dit zelfde toernooi behaalden de jongens van Bert Oosterbosch een 2e plaats in de poule, en waren daardoor uitgeschakeld.

Adressen bestuur

Voorzitter : Roel Booy
Antillenstraat 34 tel.26938

Secretaris : Henk Penterman
v.Hogendorplaan 92 tel.23069

Penningmeester: Jan Bloem
Groen van Prinstererlaan 14
tel.24618

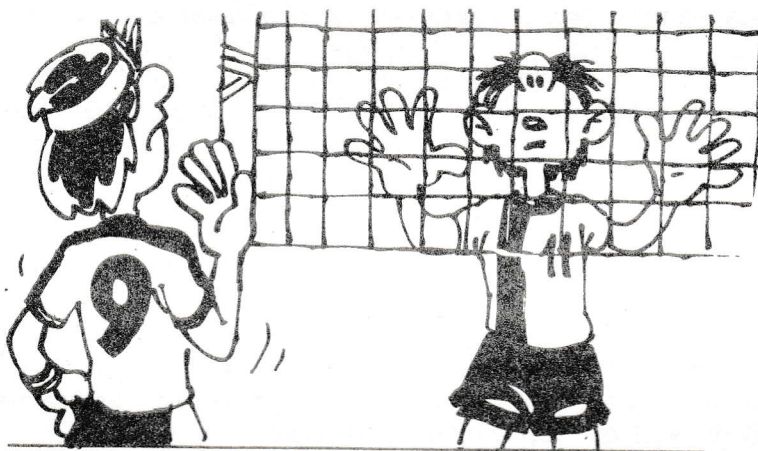
Leden :

Hennie van Haarlem
Zuivelweg 89 tel.25801

Martin Beijer
Molengaarde 45, Doesburg tel.08334-3712

Cocky Linzel
Monte Casinostraat 6 tel.33140

Ruud Hofland
Eindhovenlaan 17 tel.33209

Adressen bezorgers

wijk 1 :Ronald Rietman Varsseveldseweg 25, tel. 25670

wijk 2 :Jeanet Mulder Zzoekowstraat 41, tel.24746
Paul en Jeanine Schotanus, Vondelstraat 230, tel.32069
Dorien Folkertsma, Burg. Kehrerstraat 43

wijk 3 :Luc en Erik Wortelboer, Schimmelpenninckl. 9, tel.30053

wijk 4 :Monique Stoverinck, Kastanjelaan 44, tel.42969

wijk 6 :Marco Boone, Salemate 44, tel.32411
Anita Verburgt, Onstein 13, tel.40266

wijk 7 :Henny v.d. Belt, Nelsonstraat 8

wijk 9 :Claudia Derksen, Loolaan 11, tel.30768
Renee Gerritsen, Grevengoedlaan 32, tel.41492
Sven Booy, Antillenstraat 34, tel.26938